Dosarul nr. 2r-314/25 Judecător: Cazacu Grigorii
2-25013647-02-2r-14022025

D E C I Z I E

03 aprilie 2025

mun.Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

având în componenţă:

Preşedintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Iovu Sergiu, în cauza civilă la cererea depusă de Iovu Tatiana, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acţiunilor agresorului Iovu Sergiu, cu emiterea ordonanței de protecție, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 03 februarie 2025, prin care cererea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La data de 03 februarie 2025 ora 14:39, avocatul Nichita Ion în interesele victimei Iovu Tatiana depus la Judecătoria Chişinău (sediul Centru) cerere prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie.

În motivarea cererii a indicat, că în fapt, victima și agresorul sunt căsătoriți din ***** și au un copil, Iovu Stanislav, născut în anul *****, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie și cel de naștere.

Menționează faptul că, agresorul nu a fost angajat vreodată în cîmpul muncii, iar venituri în familie nu a adus, iar povara întreținerii familiei a fost și este pe seama victimei, fapt care în timp a generat o serie de probleme și neînțelegeri între soți avînd în vedere că nu a existat un echilibru între responsabilitățile acestora, sarcina victimei fiind excesivă, ținînd cont de faptul că achitarea lunară a facturilor pentru serviciile comunale prestate, întreținerea și educația copilului minor comun și nu doar, sunt doar cîteva dintre responsabilitățile cotidiene ale victimei.

Indică că, deși membrii familiei Iovu locuiau în același apartament, situat în *****, între victimă și agresor nu a existat nici un fel de relații timp de aproximativ 4 ani.

Susține că, la data de 30.11.2024, în perioada orelor 03.00 - 04.00 dimineața, Iovu Sergiu a manifestat în raport cu soția Iovu Tatiana un comportament agresiv și violent, fapt care a determinat respectiva victimă să solicite intervenția Serviciului Național Unic Pentru

Apeluri de Urgență (112). Precizează că o perioadă apelul de urgență nu a fost posibil întrucât agresorul a deposedat victima de telefonul mobil și doar după o perioadă, victima a găsit un alt telefon și a sunat la 112.

După acel caz, victima Iovu Tatiana nu mai locuiește în apartamentul în care se află agresorul întrucât are frică de a se întoarce în respectiva locuință, fiind îngrijorată de acțiunile violente și imprevizibile ale soțului Iovu Sergiu. Mai mult decît atît, victima Iovu Tatiana remarcă, are o stare profundă de neliniște și anxietate.

Declară că, agresorul urmărește sistematic victima, iar faptul dat poate fi dovedit de colegii de serviciu ai victimei care au văzut agresorul de mai multe ori lîngă blocul unde activează Iovu Tatiana.

Mai menționează și faptul că, frica victimei este provocată de un pericol real care-l simte pentru viața și sănătatea ei și de care este capabil să-l genereze agresorul Iovu Sergiu, iar orice apropiere a agresorului este alarmantă pentru victimă creându-i-i senzații de neliniște și disconfort psihologic.

Mai mult, acțiunile menționate ale agresorului le considerăm ilegale și inadmisibile, deoarece acestea pun în pericol viața și sănătatea victimei, ceia ce contravine prevederilor Constituției Republicii Moldova, Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, Legii privind drepturile copilului, Legii cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați, Codului familiei, etc., iar victima are bănuiala rezonabilă că actele de violenţă din partea agresorului nu se vor opri la cele constatate dar vor continua, întrucît el este imprevizibil în acțiuni. 12. Din aceste motive, consideră că sunt necesare măsuri de protecţie pentru a preveni un risc real din partea agresorului.

Indică că, potrivit Codului procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în instanța de judecată, inclusiv de victima violenței în familie. Același act legislativ stabilește că, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Potrivit practicii CEDO, în cazurile de violență în familie, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și oblige (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02). Mai mult, Curtea a statuat că, tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Totodată invocă că, CEDO a remarcat, că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art. 14 al CoEDO (clauza non-discriminare), indicînd că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate.

Prin urmare, susține că, justiția urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului, cît și a celor naționale, pe principiul toleranței “zero”.

Astfel solicită avocatul Catană Ion și victima Iovu Tatiana aplicarea măsurilor de protecţie prin:- a obliga agresorul Iovu Sergiu d. n. *****, c/p *****, de a sta departe de locuința victimei Iovu Tatiana; a obliga agresorul Iovu Sergiu de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd și orice contact vizual cu

victima; a interzice agresorului Iovu Sergiu oricare contact cu victima, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod; a interzice agresorului Iovu Sergiu să se apropie de locul de muncă al victimei, și alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; a obligarea agresorului Iovu Sergiu de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei.

Prin încheierea Judecătoriei ** (sediu Centru) din 03 februarie 2025 s-a*** admis parțial cererea victimei Iovu Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenței în familie. S-a stabilit pentru victima Iovu Tatiana d.n. ***** IDNP ***** pentru o perioadă de 70 (șaptezeci) zile următoarele măsuri de protecţie a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Iovu Sergiu, d.n. *****, IDNP ***** domiciliat în *****: - Se obligă Iovu Sergiu de a sta departe de locul de trai al victimei Iovu Tatiana d.n. *****, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea; - Se obligă Iovu Sergiu, d.n. *****, de a sta departe de locul aflării victimei Iovu Tatiana d.n. ***** la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea, cu interzicerea lui Iovu Sergiu a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţa poştală sau în orice alt mod, cu victima Iovu Tatiana;

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi revocate la cererea întemeiată a victimei şi termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului. Măsurile de protecție se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. Se-a remis prezenta încheiere Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, pentru supraveghere şi executare imediată. Se remite prezenta Încheiere Biroului de Probațiune Chișinău, pentru supraveghere și executare imediată. S-a încasat de la Iovu Sergiu în beneficiul statului suma de 250 (două sute cincizeci) lei, cu titlu de taxă de stat.

La data de 11 februarie 2025 Iovu Sergiu , reprezentat de avocatulRussu Vitalie a declarat cerere de recurs prin care a solicitat casarea încheierii cu soluționarea în fond a cauzei prin respingerea cererii petiționarei dat fiind faptului că instanța de judecata de fond superficial a examinat cererea, nefiind elucidate toate circumstanțele importante speței.

Susține că în urma studierii minuţioase atît a cererii înaintat de către intimată, cît şi a materialelor prezentei cereri, de fapt, nu am constatat nici-o probe prtinente şi ocncludnete, prin care s-ar proba direct, faprtele şi acţiunile menţionate în prezenta cerere, ceea ce denotă faptul că, instanţa de jduecată la momentul emiterii încheierii judecătoreşti, a examinat prezenta cereri superficial, ceea ce este o încălare gravă a normei procesual civil, cît şi a convenţiie CEDO.

De fapt, cererea care fiind înaintată de către intimată împotriva recurentului, cît şi invocările în prezenta cerere, nu este altceva decît o răzbunare pentru refuzul recerentului de a se prezenta la Agenţia Servicii Publice, pentru desfacerea căsătoriei, care ultima s-a aibă posibilitate în continuare de a concubina cu concubinul ei.

Afirmă că viaţa intimatei nu era pusă sub nici o formă în pericol, dat fiind faptul că, ultima din luna noiemrie 2024, nu mai locuieşte împreuna cu recurentul şi nici cu feciorul său.

Este regretabil acest fapt, dar judecătorului nu i-au fost aduce toate circumstanţele şi evinmentele reale, dar, cu părere de cău, intimata a indus instanţa de judecată în eroare.

Consideră şi este ferm convins că ar fi temeinic şi legal, admiterea integrală a prezentului recurs, cu casarea integrală a încheierii din 03.02.2025, emisă de către Judecătoria mun. Chişinău sediu Centru, ca fiind neîntemeiată şi nefondată, cu emiterea unei noi decizii.

Analizând argumentele invocate în cererea de recurs, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul Civil consideră recursul pasibilă admiterea acestuia cu casarea încheierii contestate, din următoarele.

Conform prevederilor art.427 lit.c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Conform dispozițiilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art.117 alin.(1) şi (2) CPC, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților şi ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.118 alin.(3) CPC, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Colegiul a stabilit că ***la data de 03 februarie 2025 ora 14:39, avocatul Nichita Ion în interesele victimei Iovu Tatiana*** depus la Judecătoria Chişinău (sediul Centru) cerere prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 03 februarie 2025 s-a admis parțial cererea victimei Iovu Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenței în familie. S-a stabilit pentru victima Iovu Tatiana d.n. ***** IDNP ***** pentru o perioadă de 70 (şaptezeci) zile următoarele măsuri de protecţie a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Iovu Sergiu, d.n. *****, IDNP ***** domiciliat în *****: - Se obligă Iovu Sergiu de a sta departe de locul de trai al victimei Iovu Tatiana d.n. *****, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea; - Se obligă Iovu Sergiu, d.n. *****, de a sta departe

de locul aflării victimei Iovu Tatiana d.n. ***** la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea, cu interzicerea lui Iovu Sergiu a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţa poştală sau în orice alt mod, cu victima Iovu Tatiana;

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi revocate la cererea întemeiată a victimei şi termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menține pericolul de a fi supusă violenței sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului. Măsurile de protecţie se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. Se-a remis prezenta încheiere Inspectoratului de Poliție Botanica, mun. Chișinău, pentru supraveghere şi executare imediată. Se remite prezenta Încheiere Biroului de Probațiune Chișinău, pentru supraveghere și executare imediată. S-a încasat de la Iovu Sergiu în beneficiul statului suma de 250 (două sute cincizeci) lei, cu titlu de taxă de stat.

La data de 11 februarie 2025 Iovu Sergiu, reprezentat de avocatul Russu Vitalie a declarat cerere de recurs prin care a solicitat casarea încheierii cu soluționarea în fond a cauzei prin respingerea cererii petiționarei dat fiind faptului că instanța de judecata de fond superficial a examinat cererea, nefiind elucidate toate circumstanțele importante speței.

Conform art.2 Legii nr.45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie noțiuni principale în sensul prezentei legi, sunt:

violenţă în familie - acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică - vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică - impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv, în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar;

victimă-adult - persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă în familie, în concubinaj;

victimă-copil - persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani, care a fost supusă sau a fost martoră la acte de violenţă în familie, în concubinaj;

agresor - persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare următoarele

circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă;

ordonanţă de protecţie - act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei.

Potrivit art.3 Legii menționate, ***subiecţi ai violenţei*** în familie sânt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sânt:

a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu prevederile art.13 alin.(1)-(2) al Legii sus-numite, cererea despre comiterea actelor de violenţă în familie se depune:

a) la organele de poliţie;

b) în instanţă de judecată;

c) la organul de asistenţă socială şi de protecţie a familiei şi copilului;

d) la autoritatea administraţiei publice locale.

(2) Cererea se depune la locul:

a) de domiciliere al victimei;

b) temporar de reşedinţă al victimei dacă aceasta a părăsit domiciliul pentru a evita continuarea violenţei directe;

c) de reşedinţă al agresorului;

d) în care victima a căutat asistenţă;

e) în care a avut loc actul de violenţă.

(2^1) Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vârstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul art.15 al Legii, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, excluzând şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima

g) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune;

h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau dispariţia ei;

i) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

j) interzicerea de a păstra şi purta armă.

Ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale ale poliţiei din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, care asigură informarea neîntârziată a agresorului despre măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială.

În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie.

Măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

Aplicarea măsurilor de protecţie nu împiedică iniţierea procedurii de divorţ, partajării averii comune, decăderii din drepturile părinteşti, luării copilului fără decădere din drepturile părinteşti şi altor acţiuni prevăzute de legislaţia în vigoare.

Pe perioada acţiunii ordonanţei de protecţie, exercitarea drepturilor părinteşti rămâne pe seama părintelui-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc în temeiul unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială."

Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordonanţa de protecţie ţine de competenţa organului de poliţie în modul prevăzut de lege.

În conformitate cu prevederile art.278^4 alin.(1) CPC, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţii se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Alin.(2) indică că cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă.

Potrivit art.278^5 CPC, în cererea privind aplicarea măsurilor de ***protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie***.

În conformitate cu art.278^7 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptul de dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei , excluzând şi orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;g) limitarea drepturilor în priința bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;i) interzicerea de a păstra şi purta armă.

Conform alin. (3) CPC, măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide ca neîntemeiată concluzia primei instanțe de admiterea a cererii depusă de către Iovu Tatiana cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor lui Iovu Sergiu or, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a fost depusă în condițile neîntemeiate şi nu se bazează pe probe, iar instanța de judecată eronat a reținut că Iovu Tatiana a prezentat probe cu referire la pretinsele suferințe psihice, fiind în posibilitate reală de a le prezenta, precum şi probe care ar confirma comportamentul agresiv şi violent la acțiunile lui Iovu Sergiu față de pretinsa victima Iovu Tatiana.

Din materialele cauzei Colegiul a stabilit că Iovu Tatiana și Iovu Sergiu sunt în relații de căsătorie, astfel victima Iovu Tatiana și agresorul Iovu Sergiu sunt membri de familie.

În speță, s-a mai constatat că la întreținere au un copil minor Iovu Stanislav, d. n. **********.

Respectiv, după înregistrarea căsătoriei, părţile litigioase, neavînd în propretate un bun imobil, de comun acord, au decis să locuiască la gazdă, unde au încheriase un apartamen situat pe str. *****.

Prin cererea depusă petiționară menționa că agresorul manifestată un comportament agresiv faţă de victimă, întreprinde faţă de victima acţiuni de necuviință, agresând-o verbal și fizic.

Astfel, cererea depusă Iovu Tatiana a solicitat aplicarea măsurilor de protecţie prin:- a obliga agresorul Iovu Sergiu d. n. *****, c/p *****, de a sta departe de locuința victimei Iovu Tatiana; a obliga agresorul Iovu Sergiu de a sta departe de locul aflării victimei, la o

distanță ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd și orice contact vizual cu victima; a interzice agresorului Iovu Sergiu oricare contact cu victima, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod; a interzice agresorului Iovu Sergiu să se apropie de locul de muncă al victimei, și alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; a obligarea agresorului Iovu Sergiu de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei.

Totodată, se constată că în argumentarea cererii, intimata a menţionat că recurentul, a aplicat în privinţa ultimei forţa fizică, şi psihică, ceea ce a deterinat-o să părăsească locuinţa.

În același timp, se atestă că, prin luna noiembrie, intimata i-a comunicat recurentului, că dorește să treacă să locuiască cu concubil său, şi din luna 2 noiembrie pînă în prezent recurentul locuieşte împreună cu feciorul său în apartamentul sitat pe str. *****.

Mai mult ca atît, recurentul cît şi copilul lor comun, nu au văzut-o pe intimata, din luna noiembrie 2024, cînd intimata a părăsirt de bună voie domiciliul unde locuiau toţi, ceea ce denotă faptul că, recurentul nu s-a intersectat cu intimata.

Mai mult ca atît, din spusele intimatei, ultma a menţionat că, recurentul a aplicat asupra sa forţa fizică, dar la materialele dosarului lipseşte un act conformativ ca raport de expertiză sau plîngere la poliţie, prin care s-ar costatat forţa fizică aplicată de recurent, sau un alt act justificativ al declaraţiilor.

În aceste considerente, încă odată se mai probează faptul că, de fapt, instanța de judecată a emis o încheiere nefondată şi neîntemeiată, bazîndu-se doar pe declaraţii, ceea ce este inadmisibil. părăsind domiciloiu de buna voie.

Respectiv, toate alegațiile intimatei Iovu Tatiana, cu referire la faptul că anume recurentul este agresiv și toate declarațiile acesteia în cadrul cercetării judecătorești, poartă un caracter declarativ, or, în situația descrisă de Iovu Tatiana nu a prezentat careva probe, în privința recurentului .

Astfel, Colegiul consideră că în acțiunile lui Iovu Sergiu nu se regăsesc acțiuni de violență în familie, fizice sau psihice, respectiv declarațiile expuse în cererea de judecată, dar şi întregul material probator prezentat în cauză nu a putut fi temei de emitere a ordonanţei de protecţie în privinţa intimatei Iovu Tatiana.

Este de menționat că instanţa de judecată în cazul de violenţă în familie are nevoie de probe în sensul art.118, 122 CPC, şi nu-şi poate întemeia concluzia de risc eminent pe presupuneri sau pe informaţia despre anumite cazuri care au fost cu mult timp înainte şi nu pot fi dovedite.

Or, scopul eliberării ordonanţei de protecţie în cazul de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real şi imediat pentru viaţa şi sănătatea victimei în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membrii de familie, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, circumstanțe care nu se atestă în prezenta cauză.

În astfel de circumstanțe, Colegiul consideră concluzia primei instanțe cu privire la emiterea ordonanței de protecție în privința lui Iovu Sergiu drept eronată, neîntemeiată și abuzivă.

Or, la materialele cauzei lipsesc orice circumstanțe de fapt din care ar rezulta violența din partea lui Iovu Sergiu față de pretinsa victima Iovu Tatiana .

Prin urmare Colegiul consideră că ***instanţa de judecată nu a putut să constate nici un pericol, real, iminent şi imediat din partea recurentului care ar constitui temei de***

admiterea cererii în sensul formulat de intimată.

Mai mult ca atât, aspectele la care s-a referit intimata denotă cu certitudine caracterul manipulator şi calamnios al declaraţiilor acesteia.

Astfel, în condițiile în care deși din cererea petiționarei privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, rezultă că Iovu Sergiu aplică violența psihologică în privința lui Buliga Rodica și a copiilor minori ai acesteia, însă la materialele cauzei lipsește vreo probă, ce ar indica la faptul aplicării violenței, precum și existența pericolului real și iminent din partea lui Iovu Sergiu la adresa lui Iovu Tatiana, este cert și fără echivoc că din înscrisurile administrate la materialele cauzei nu se atestă careva conduită violentă din partea pretinsului agresor.

Sintezînd cele susmenționate, instanța de recurs consideră că violenta psihologică invocată de petiționară în circumstanțele descrise, nu reflectă o violenta psihologică, în sensul prevăzut de art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violentei în familie nr.45 din 01.03.2007, ***iar Iovu Sergiu nu cade sub incidența că este agresor în sensul Legii nr.45 din 01.03.2007 "Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.***

În aceste circumstanțe punem la îndoială corectitudinea aprecierii de către instanța de judecată a situației de fapt și de drept, or potrivit prevederilor art.2785 CPC, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele a actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanțele care indică la pericolul iminent de violență în viitor, referiri la cadrul juridic pertinent, măsura/măsurile de protecție solicitate.

În această ordine de idei, Colegiul consideră că prima instanță greșit a concluzionat că Iovu Sergiu este victima violenței psihologice în familie, or argumentele victimei sunt pur declarative fără a fi prezentate în acest sens careva probe pertinente și admisibile.

Mai mult ca atât în conformitate cu prevederile art.5 al Legii nr.45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie prevede cert principiile de bază ale prevenirii şi combaterii violenței în familie, prevenirea şi combaterea violenți în familie se efectuează pe următoarele principii:

a) legalitatea;

b) egalitatea;

c) confidențialitatea;

d) accesul la justiție) protecția și securitatea victimei;

j) cooperarea autorităților administrației publice cu societatea civilă şi cu organizațiile internaționale.

Astfel, în cazurile de violență în familie, potrivit jurisprudenței CEDO, prioritate au viața şi sănătatea victimei, utile în acest sens, CEDO a accentuat că, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață şi integritatea fizică şi mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02).

Deci, la judecarea pricinilor a cărui obiect de examinare constituie cazurile de violență în familie urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior a victimei consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului. Și la fel, pe principiul toleranței „zero", adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor, situație cu totul contrară în cauza dată, într-u admiterea unei asemeni cereri este necesar întotdeauna să fim în prezența

unei agresiuni fizice, întru prezența unor vătămări corporale ale victimei, ca consecințe ale actului de agresiune, ca într-un final instanța să perceapă pericolul iminent care-l prezintă agresorul pentru victimă.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, iar concluzia instanței este în contradicție cu materialele pricinii.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenţiei Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în acelaşi timp atât un important impuls la adoptarea Convenţiei (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenţiei în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenţiei de la Viena, nu poate fi neglijat la soluţionarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curţii Constituţionale, (hotărârea Curţii Constituţionale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituţionale ale statului de drept o constituie obligaţiunea statului, autorităţilor lui publice, instituţiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuţiilor lor stabilite de Constituţie şi Legi, iar instanţa de judecată nu constituie o excepţie în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalităţii părţilor în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esenţă o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind vădit eronată concluzia primei instanței de admitere a cererii petiționarei Iovu Tatiana și emiterea ordonanței de protecție în privința lui Iovu Sergiu pe un termen de 70 (șaptezeci) zile, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 03 februarie 2025 soluționând problema în fond, prin admiterea recursului declarat de Iovu Sergiu cu anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 03 februarie 2025 și ordonanței din protecție din 03 februarie 2025 cu respingerea cererii depusă de petiționara Iovu Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Iovu Sergiu.

Se casează încheierea și ordonanța de protecție a Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 03 februarie 2025 și se soluționează problema în fond, potrivit căreia:

Se respinge cererea înaintată de Iovu Tatiana, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acţiunilor agresorului Iovu Sergiu, cu emiterea ordonanței de protecție, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Dorin Dulghieru

Constantin Roșca